

Прислухаюсь до голосу старших,
До поважних думок патріарших:
Вечорова прослалася путь,
Одійдуть — і уже не прийдуть.

І нажите, набуте судьбою
Заберуть у віки із собою.

Прислухаюсь до голосу юних,
До мотивів легких та безжурних:
Те, що випало бачити їм,
Не окину я зором своїм.

Та, як вік мій немарно мине,
Може, хтось і згадає мене.

А поки що нелегко мені:
Повні дум і трудів мої дні.
І далеко батьківські пороги,
І кінця ще не видно дороги.

І палає зірниця мети,
І до неї — іти та й іти.
